

РЕШЕНИЕ

№ 7269

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7910** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. В. Д., чрез адвокат И., срещу решение (без номер) от 21.06.2022 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 107-ми състав, по нахд № 1774/2021 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 20-4332-018147 от 15.10.2020 г. на Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да реши спора по същество като отмени наказателното постановление, като неправилно и незаконосъобразно.

В с.з., касаторът, чрез адвокат И. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски в размер на 1200 лв. за двете инстанции.

Ответникът по касационната жалба, не изпращат представител и не вземат становище.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С оспореното решение по нахд № 1774/2021 г., СРС, НО, 107-ми състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) 20-4332-018147 от 15.10.2020 г. на Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца, за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетели Л. Й. и В. Г. както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице, е нарушило цитираните в НП разпоредби от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 107-ми състав е валидно и допустимо. На основание чл. 220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря.

В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл. 174, ал.3 от ЗДвП: „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.“

В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Изрично в НП е посочено, че касатора е нарушил чл. 174, ал. 3, предл. 1 ЗДвП и тази хипотеза е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. За възникване на отговорността по чл.174, ал.3, предл.1 ЗДвП не е необходимо да е реализиран кумулативно и съставът по чл.174, ал.3, предл.2 ЗДвП – водачът да не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. В конкретния случай безспорно се установява, че касатора е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол

или упойващи вещества. АНО правилно е възприел фактическата обстановка и е наложил наказание на коректното правно основание - чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

С оглед горното, като е приел, че касаторът е осъществил състава на цитираното по-горе нарушение, първоинстанционния съд е приложил правилно материалния закон, като не е допуснал касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение и определянето по размер на наложената санкция.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 107 състав, постановено по нахд № 1774/2021 г е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, Х.-ти Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 21.06.2022 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 107-ми състав, по НАХД № 1774/2021 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: